

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til: sahj@jm.dk og formueretskontoret@jm.dk
Ang. nr. 2026-00290

6. februar 2026

Høringssvar over udkast til lovforslag om produktansvar

Justitsministeriet har den 9. januar 2026 sendt udkast til lovforslag om produktansvar i høring.

Danske Advokater takker for muligheden for at afgive høringssvar. Dette høringssvar er udarbejdet i samarbejde med Danske Advokaters fagudvalg for erstatnings- og forsikringsret samt fagudvalg for IP-, forbruger- og markedsføringsret.

Gennemgangen af forslaget har givet anledning til følgende bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Overordnede bemærkninger

Lovforslaget gennemfører produktansvarsdirektivet (2024/2853) i dansk ret. Danske Advokater gør opmærksom på retssikkerhedsmæssige betænkeligheder for så vidt angår:

- rækkevidden af det udvidede anvendelsesområde
- manglende klarhed i centrale definitioner
- de foreslåede bevisregler og deres betydning for kompleksitet og risikoeksponering

§ 1 – Anvendelsesområde

Danske Advokater bemærker, at anvendelsesområdet udvides, da lovforslaget omfatter både produkter, der er bragt i omsætning, og produkter, der er taget i brug. Dette udgør en væsentlig ændring i forhold til gældende ret, hvor produktansvaret er knyttet til, at et produkt er bragt i omsætning.

Lovforslaget synes navnlig rettet mod produkter, der fremstilles eller installeres specifikt til en bestemt bruger eller et bestemt anvendelsessted, og som derfor ikke bringes i omsætning i traditionel forstand. Det er imidlertid uklart, hvor vidtgående udvidelsen reelt er, og hvor grænsen fremover skal drages mellem produkter og tjenesteydelser.

Udvidelsen kan endvidere give anledning til vanskelige afgrænsningsspørgsmål i forhold til sondringen mellem mangelsansvar og produktansvar.

Som eksempel kan nævnes praksis fra FED 1995.1370 (Odinekspressen), hvor en forlystelse ikke blev anset for bragt i omsætning. Efter den foreslåede bestemmelse vil tilsvarende produkter formentlig være omfattet, idet de blot skal være taget i brug. Danske Advokater beder Justitsministeriet oplyse, om man er enig heri.

Det samme gælder eksempelvis rulletrapper i varehuse, som må anses for taget i brug i det øjeblik, de tages i anvendelse, uanset om der er tale om standardprodukter.

§ 3, nr. 17 – Definition af forretningshemmelighed

Det følger af lovforslaget, at begrebet »forretningshemmeligheder« skal fortolkes i overensstemmelse med definitionen i lovforslagets § 3, nr. 17. Danske Advokater bemærker, at lovforslaget i § 3, nr. 17, indeholder en selvstændig definition af begrebet forretningshemmelighed, som ordmæssigt følger Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943, artikel 2, nr. 1.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger (side 201), at der ikke er tilsigtet nogen ændring af begrebets materielle indhold. Danske Advokater finder det på den baggrund uklart, hvorfor lovforslaget indeholder en særskilt definition, når begrebet allerede er defineret i lov om forretningshemmeligheder.

Det bemærkes endvidere, at definitionen i lovforslaget ikke er ordmæssigt identisk med definitionen i lov om forretningshemmeligheder, selv om begge tager udgangspunkt i samme direktiv. Disse sproglige forskelle kan give anledning til unødigt fortolkningstvivel for dem, som skal anvende loven i praksis, uden at der herved synes at være tilsigtet eller opnået nogen retlig forskel.

Af hensyn til klarhed og retssikkerhed finder Danske Advokater, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis lovforslaget i stedet henviser til lov om forretningshemmeligheder, således at det tydeligt fremgår, at denne lov finder anvendelse.

Alternativt foreslår Danske Advokater, at det præciseres i forarbejderne, at begrebet forretningshemmeligheder i produktansvarsloven har samme anvendelsesområde som efter lov om forretningshemmeligheder.

§ 4 – Ansvarsgrundlag

Efter § 4, stk. 1, kan krav alene rejses af fysiske personer. Danske Advokater bemærker, at dette kan få betydning for regreskrav rejst på vegne af foreninger, herunder andelsboligforeninger, som i praksis fungerer som forbrugere, men som ikke er fysiske personer.

Indskrænkningen kan dermed ramme forbrugere, der har organiseret sig i kollektive ejerformer, og fremstår derfor ikke hensigtsmæssig.

Danske Advokater henviser hertil, at det gældende danske forbrugerbegreb på tværs af dansk forbrugerbeskyttende lovgivning fortolkes bredere, uanset de forbrugerbeskyttende direktivers ordlyd.

§ 7 – Ansvarssubjektet

Danske Advokater bemærker, at kredsen af ansvarssubjekter udvides til blandt andre at omfatte bemyndigede repræsentanter og udbydere af distributionstjenester.

Begrebet *bemyndigede repræsentanter* er defineret i § 3, nr. 11, men er ikke et velkendt begreb i dansk ret. Eksempler på hvilke aktører der konkret omfattes, savnes derfor præciseret i lovbemærkningerne.

Tilsvarende giver begrebet *udbydere af distributionstjenester* anledning til usikkerhed. Det er uklart, om bestemmelsen omfatter aktører, der alene varetager transport, eller om der kræves en mere aktiv rolle, eksempelvis i form af oplagring, emballering eller anden håndtering af produktet. Danske Advokater foreslår, at det præciseres i lovbemærkningerne.

For så vidt angår § 7, stk. 2, bemærkes det, at bestemmelsen indebærer, at der kan indtræde en ny absolut forældelsesfrist ved hver væsentlig ændring af et produkt. Det er uklart, hvad der nærmere skal forstås ved en ”væsentlig ændring”, hvilket kan give anledning til betydelig retsusikkerhed. Danske Advokater foreslår, at det præciseres i lovbemærkningerne.

Vedrørende stk. 4 bemærkes det, at forslaget indebærer, at onlineplatforme i visse tilfælde kan ifalde ansvar, hvor en fabrikant ikke kan identificeres. Dette vil styrke forbrugerbeskyttelsen betydeligt, hvilket Danske Advokater finder positivt.

§§ 8 og 9 – Distributørens ansvar og hæftelse

Danske Advokater bemærker, at det er uklart, i hvilket omfang de foreslåede bevisregler får afsmittende virkning på mellemhandleransvaret, som efter gældende ret er baseret på en culpavurdering med omvendt bevisbyrde og ikke er omfattet af direktivets objektive ansvar.

Det rejser spørgsmål om forholdet til EU-Domstolens praksis, herunder sag C-402/03 (Skov Æg), og om denne også får betydning for bevisbyrdereglerne.

Danske Advokater opfordrer til en nærmere afklaring heraf.

§ 10 – Bevismateriale

Danske Advokater bemærker, at det sprogligt er uhensigtsmæssigt, at bestemmelsen anvender begreberne *sagsøger* og *sagsøgte* frem for *skadelidte* og *skadevolder*, som anvendes i lovforslaget i øvrigt.

Bestemmelsen giver endvidere anledning til usikkerhed i situationer, hvor skadevolder er sagsøger, eksempelvis ved negative anerkendelsessøgsmål eller i regresforhold, da reglen ikke synes at give mening i disse tilfælde.

§ 11 – Bevisbyrde

Danske Advokater bemærker, at de foreslåede formodningsregler samlet set vil lette skadelidtes bevisbyrde og dermed styrke adgangen til erstatning. Samtidig må det forventes, at ændringerne vil medføre øgede erstatningsudbetalinger, herunder under produktansvarsforsikringer, men også forbedrede regresmuligheder for forsikringsselskaber.

§ 12 – Ansvarsfritagelse

Danske Advokater bemærker, at undtagelserne fra ansvarsfritagelse i stk. 2 vedrørende software, opdateringer og væsentlige ændringer rejser spørgsmål om, hvorvidt der reelt er tale om en udvidelse i forhold til gældende praksis, og hvordan reglerne vil blive håndteret i praksis.

§ 13 – Solidarisk hæftelse og regres

Bestemmelsen i stk. 4, begrænser regresadgangen for fabrikanter over for mikro- og små virksomheder. Reglen har til formål at beskytte mindre virksomheder, men indebærer samtidig en indskrænkning af regresmuligheder, som ellers kan risikoafdækkes via forsikring.

§ 14 – Nedsættelse og bortfald af ansvar

Danske Advokater bemærker, at bestemmelsen taler om reduktion af ansvar frem for nedsættelse eller bortfald af erstatning. Det er uklart, om dette har selvstændig indholdsmæssig betydning. Danske Advokater opfordrer til, at dette afklares og præciseres.

§ 16 – Absolut forældelsesfrist

Den foreslåede forlængelse af den absolutte forældelsesfrist til 25 år for personskader bemærkes. Det kan overvejes, om der burde tilstræbes større ensartethed, eksempelvis ved en 30-årig frist. Begrebet latenstid fremstår endvidere uklart defineret.

§ 18 – Ikrafttrædelse

Danske Advokater bemærker, at ikrafttrædelsesbestemmelsen indebærer, at produktansvarssager i en længere overgangsperiode vil skulle behandles efter to forskellige regelsæt, hvilket kan øge kompleksiteten i praksis.

Afsluttende bemærkninger

Danske Advokater står gerne til rådighed for uddybende spørgsmål eller dialog.

Med venlig hilsen

Susanne Bager
Juridisk konsulent
Danske Advokater